

వారి తప్పిన ఊగలు

కొంతమంది కోటయ్యగారి మితాయి కొట్టు ఆ ఊళ్లో చాలా పేరు వడింది. లడ్డులు, మైసూర్ పాకలు, జాంగ్రీలు, బాదుపాలు మొదలైన నాగరిక వదార్థాలు, బెల్లపుమితాయి ఉండలు, జీడిపప్పు, గవ్వలు, పేలాల ఉండలు మొదలైన నాటుదినుసులు - ఒకటేమిటి ఆ కొట్లో దొరకని తీపి వసుకే లేదు!

ఆ కొట్టును ఆశ్రయించుకొని, తరతరాలుగా ఒక ఈగ కుటుంబం తామరతంపరగా వృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. ఇప్పటితరంలో పెద్ద ఈగయొక్క తాత, కోటయ్య తండ్రి కాలంనుంచి ఆ కొట్టునే ఆశ్రయించుకొని అక్కడి తీపివదార్థాల మీద - స్వేచ్ఛగా వాలుతూ కడుపు నిండుగా మితాయి ఆరగిస్తూ, హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నది. మితాయిదినుసులు పెట్టే అద్దాల బీరువా అప్పుడు అరిక్రింద మసిపి. కంటి కగపడకుండా ఇన్నేళ్ళు గుట్టుగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతూ, ఆ ఊళ్ళోని ఈగకుటుంబాలలో కెల్లా గొప్పవారనే పేరుకూడా సంపాదించుకున్నాయి. మురుగు కాల్యల్ని, పేడకుప్పల్ని, రొచ్చు గుంటల్ని, చేపలకొట్టుల్ని ఆశ్రయించుకున్న ఈగకుటుంబాల వాడు, కసాయి దుకాణాలలో కాపురం ఉంటున్న ఈగబాలివారు,

మితాయి ఈగ కుటుంబంవారంటే ఎంతో గౌరవంగా చూస్తుండేవారు. మితాయివారి యింట చిన్న ఆడ ఈగ పుట్టింది. ఆ ఈగపిల్ల పుట్టిన రోజు పండగకి ఆ ఊళ్ళో ఉన్న ఈగలకన్నీటికీ వైదుజరిగింది. ఆరోజున కోటయ్య మితాయికొట్టుమీద పడి, ఈగలన్నీ కొల్లగొట్టాయి రికరకాల మితాయిల రుచిచూసిన ఈ గలు లొట్టలు వేసుకొంటూ, మితాయికుటుంబం వారి అదృష్టాన్ని పొగడుతూ, తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళి పోయాయి.

మందరపు వెంకటేశ్వరరావు

ఈ విండులో పాల్గొనడానికి వచ్చిన కసాయివారికుటుంబం కూడ ఆ ఊళ్ళో చాలాకాలంగా స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొన్న ఈగల కుటుంబాలలో ఒకటి. ఈ కుటుంబం లోని ఈగలలోనే పెద్దపెద్ద వస్త్రాదులు పుట్టి ముఖీకలోకంలో పేరు ప్రతిఫలు సంపాదించుకొన్నాయి. నూర్ బాగ సాయిబు మాంసం కొట్టును చిరకాలం ఆశ్రయించు కొని ఉండడంచేత ఈ కుటుంబం వారికి కసాయివారనే పేరు స్థానిక మైపోయింది. మితాయివారి విండులో పాల్గొనడానికి కసాయివారి

ఈగలన్నీ వచ్చాయి. ఆనాటినుంచీ కసాయివారికి, మితాయివారికి స్నేహం కలిసి ఎక్కడైనా తార సిల్లినప్పుడు 'ఓహో!' అంటే 'ఓహో!' అనుకొంటూ ఒకరిని ఒకరు పలకరించుకొనేవారు.

'కసాయివారి మగ ఈగపిల్లకూ, పుట్టినరోజు పండగ చేసుకొన్న మితాయివారి ఆడ ఈగపిల్లకూ, ఆ రోజునుంచీ జతకలిసి ఆడుకొంటూం జేవి. అప్పుడప్పుడు కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి మితాయివారి ఈగ అమ్మాయి యింటికి వెళ్ళినప్పుడు మితాయివారి అమ్మాయి కొత్త కొత్త మితాయి దినుసుల్లోంచి తొండంతో చిన్న చిన్న పలుకులు వెకలించుకువచ్చి ఫలహారంపెట్టి గౌరవిస్తుండేది.

క్రమక్రమంగా ఈ రెండు పిల్ల ఈగలు పెద్దవి అయ్యాయి. మితాయి వారు తమ ఈగ అమ్మాయికి వెళ్లి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఆ కసాయివారి అబ్బాయితో కలిగిన చనువు, స్నేహంగా మారి ప్రేమగా బలపడిపోయింది. అందుచేత పెద్దలు చూస్తున్న సంబంధాలు, చేస్తున్న ప్రయత్నాలు ఆ ఈగ అమ్మాయికి నచ్చలేదు. ఆ పక్కఊళ్ళోని 'కాశీ అండ్ బోజనహోటలు'లో కాపురం ఉంటూన్న 'హోటలు'వారని పేరు వడిన ఈగ కుటుంబం పెద్దలు వచ్చి ఈ ఈగ అమ్మాయిని చూసుకొని

ఎంతదాహం

ఫోటో : జి. వి. రాజుమూర్తి—మచిలీపట్నం.

వెళ్ళారు. వీరికి వారికి సంబంధాలు
 సత్యాయి. ఈ ఈగ అమ్మాయి
 ఉండవట్టలేక తల్లి ఈగ దగ్గరకు వెళ్లి
 'ఇప్పుడు నాకివెళ్లి వద్దమ్మా' అని
 చెప్పింది. తల్లి ఈగ ఆశ్చర్యపోయి,
 'ఇదేమిట చిన్నీ! ఈ విడ్డూరం! మీ
 నాన్న రెక్కలు ముక్కలయ్యేలాగ
 ఉళ్ళన్నీ ఎగిరి ఎగిరి, మన
 హోదాకు తగిన ఎంతక్కటి
 సంబంధం తెస్తే వెళ్లి వద్దంటావు.
 నీకేమైనా మతిపోయిందా ఏమిటి?"
 అంది. ఈగపిల్ల ఏడుపు ఆపుకో
 లేక వెక్కిరిచి ఏడుస్తూ, "కసాయి
 వారి అబ్బాయినియే చేసుకుం

లాను" అని మనసులో మాట వెళ్ల
 గిక్కిలైపోయింది. వెళ్ళిపోయింది.
 పిల్లమాటలకు కలిగిన ఆశ్చర్యం
 నుంచి కాస్తేవటికే తేరుకొని, తల్లి
 ఈగ తండ్రి ఈగ దగ్గరకు వెళ్లి పిల్ల
 ఈగ చెప్పిన సంగతి చెప్పింది. తండ్రి
 ఈగ కోపం పట్టలేక ఇటూ, అటూ
 ఎగిరి, తిరిగివచ్చి వాలి తల్లి ఈగతో
 ఇలా అంది. "మన హోదా ఎక్కడ?
 వాళ్ళ హోదా ఎక్కడ? వధవ
 మాంసపు ముక్కలు, రక్తపు గడ్డలు
 కొరుక్కుతినే ఆ కసాయి వా
 ల్లెక్కడ? మన మెక్కడ? ఈ పెళ్లి
 జరగడానికి ఏముతేడు."

అక్కడ కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి
 యికి కూడా వాళ్ళ ఈగపెద్దలు ఆ
 నమయంలోనే పెళ్ళి తలపెట్టారు.
 ఆ ఈగ అబ్బాయి తల్లిదండ్రులతో
 తాను మితాయివారి అమ్మాయిని
 తప్ప ఇంకెవ్వరినీ పెళ్లాడనని కచ్చి
 తంగా చెప్పాడు. కసాయి ఈగ
 పెద్దలు ఈగ అబ్బాయికి పరిపరి
 విధాల నచ్చబెట్టారు. "నాయనా,
 వియ్యానికీ, కయ్యానికీ నమజుక్కి
 లుంజాలి. మనలో మితాయివారు
 గొప్పవారని పేరుపడ్డారు. నిత్యం
 మితాయి తప్ప మరొకటి ముట్టు
 కోరు. వాళ్ళ తాతతండ్రులదగ్గ

★ దారితప్పిన ఈ గలు ★

రింత అలాగే జరుపుకుంటూ గర్వింది ఉన్నాడు. మనమంటే వాళ్ళకు మొదటినింది లోకువే. సాటిజాతివాళ్ళమని గౌరవిస్తున్నట్టు కనిపిస్తారే గాని నిజానికి మనల్ని లోలోపల తక్కువ చూపు చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ యింటి రిల్లను తెచ్చుకొని మనం నిగ్రహించుకోలేం నాయనా, పెద్ద బజారు చేవల మార్కెట్టువారి దిన్న అమ్మాయిని ఇస్తామంటున్నాడు. 'తర్వాత నీ యివ్వు!' అని చెప్పారు.

ఇక్కడ మితాయివారి ఈ అమ్మాయి, అక్కడ కసాయివారి ఈ అబ్బాయి పట్టినపట్టు విడవక పోవడంవల్ల పెద్ద ఈ గల కెంత యివ్వంలేకపోయినా ఆ రెండు ఈ గలకూ పెళ్ళిచేయక తప్పింది కాదు.

పెళ్ళి అయిన తర్వాత మితాయివారి అమ్మాయి కసాయివారి యింటికి కావరానికి వెళ్లింది. అత్తవారిల్లు అంతకు ముందేప్పడూ చూడలేదు. అత్తఈగ నేలమీద వడిక రక్తముద్దలమీద ప్రాలి గడ్డకట్టిన రక్తాన్ని గొలుకుతూంది.

మామ ఈగ, ఇతర ఈ గలు కలిసి వేలాడగట్టిన మాంసపు ముక్కల మీదకు జమ్మని ముసురుతూ, లేస్తూ కనిపించాయి. ఆ దృశ్యం చూడగానే మితాయివారి ఈ గకు వాంతిపర్యంతం అయింది. "అయ్యో బాబో...! ఈ యింట్లో నే నలా ఉండను?" అనుకొంది. కసాయివారి ఈ గ అబ్బాయి వచ్చి భార్య ఈ గను లోవలికి తీసుకు వెళ్ళాడు. "ఏవితీ పెధవవానవి? ఎలా ఉంటున్నారు మీరిక్కడ?" అంటూ శర్త ఈ గతో లోవలకు వెడుతూ అంది. "రెండు రోజులుంటే నీకే అలవాటవుతుంది లెద్దూ" అన్నాడు ఈ గ అబ్బాయి.

మాంసపు ముక్కలు, రక్తపు మరకలు చూస్తేనే వాంతిచేసుకొంటున్న మితాయివారి ఈ గమ్మాయి ప్రతిరోజు శర్తను పుట్టింటికి పంపించి మితాయి పలుకులు తెప్పించుకొని కాలం గడుపుతోంది. ఈ ఈ గ అమ్మాయి ఆ యింట్లో స్నేహంలో వడినట్టు కొట్టుకొంటూంది. అక్కడ నుంచి ఎప్పుడు ఎగిరిపోవడమా అనే ఆలోచిస్తూవుంది. ఈవిడ అతి శయం చూస్తే కసాయివారికి చాలా అసహ్యంగా వుంది.

ఆరోజున మితాయివారి ఈ గ దిన్నది నిద్రలేస్తూండగానే శర్త ఈ గ వచ్చి - "ఇదుగో చూడు, ఇవ్వాలి సంతకోజ. మేమందరం చేవల మార్కెట్టుకు వెళుతున్నాం. సాయంత్రంలోగా తిరిగి రావడం పడదు. మా తమ్ముణ్ణి మీ ఇంటికి పంపి అన్నం తెప్పించుకో" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. మగ ఈ గ చెప్పిన ప్రకారం మితాయివారి

అమ్మాయి, కసాయివారి చిన్న ఈ గపిల్లవాణ్ణి పిలిచి, పుట్టింటికి వెళ్ళి మితాయి తెమ్మని పంపింది.

పెళ్ళిన ఈ గపిల్ల ఎంతకూ తిరిగి రాలేదు. ఇక్కడ ఈవిడకు ఆకలి మండుకుపోతోంది. ఇంకా వస్తాడు, వస్తాడు అని చూస్తూండగా వెళ్ళిన ఈ కసాయివారి ఈ గ దిన్న వాడు మితాయివారి యింట్లో స్వపా రప్పిపోయాడనే కబురు వచ్చింది. కబురు తెలియగానే ఈవిడ రివ్వున పుట్టింటికి ఎగిరి వెళ్ళింది. ఈ సంగతి చేవల మార్కెట్టుకు వెళ్ళిన కసాయివారి కుటుంబానికి తెలిసి ఆ ఈ గలన్నీ జమ్మని వచ్చి ప్రాలాయి. పాపం ఆ దిన్న ఈ గ తెలివితప్పి మితాయిపల్లెం దగ్గరపడి గిరిగిల తన్ను కొంటున్నది కాస్తేపు అలా తన్నుకొని ప్రాణం వదిలింది. మితాయివారి పెద్ద ఈ గ విచారంగా కసాయివారిని చూస్తూ - "ఏం చెయ్యాలి? చిటికెలో ఈ ఆవిడ విరుచుకుపడింది. నిన్న మాకోటయ్య పెట్టి కొట్టును హెల్ ఇనస్సెక్టరు తనిఖీ చేస్తున్నప్పుడు మేమందరం ఆ దుష్టుడికళ్ళ పడ్డం. ఆ ఇనస్సెక్టరు మమ్మల్ని చూపిస్తూ కోటయ్యతో - "ఇలా ఈ గలు ముసురు తున్న సరుకు ఇకముందు అమ్మే వంటే కేసుపెట్టి జల్మానా వేయిస్తాను. జాగ్రత్త?" అని భయపెట్టి వెళ్ళాడు. ఇవ్వాలి మన అబ్బాయి వచ్చేసరికి మేం ఇంట్లో నక్కి ఉన్నాం. కోటయ్య ఇవ్వాలి మా పని పట్టిస్తాడని మేం ముందే గ్రహించి, పైకి రాకుండా అణగి మణిగి కూర్చున్నాం. వచ్చిన మన అబ్బాయి తిన్న గా యింట్లోకి రాక, ఈ పల్లెంమీద, ఆ పల్లెంమీద

ర్యు కె అకు రేడియో

ఈ రేడియోవిద్యుచ్ఛక్తి బాటిరీ, లోకం దా పనిచేస్తుంది. స్టాకు పరిమితం నేడే ప్రాయం. రు. 5. పోస్టేజీ అదనం.

AMERICAN TRADING AGENCY
(Radio House) P. B. 75 (A. P. W)
AMRITSAR.

వ్రాసుతూ గంతులేస్తూన్నట్టు న్నాడు. ఘనఘనమలాడే మిఠాయి చూస్తే ఎవరికైనా నోచూరుతం దనుకోండి. ఇంతలో కోటయ్య అల మారులోంచి “ఫ్లిట్ స్ప్రియర్” తీసి బీరువా అంతా జల్లడం ప్రారంభించాడు. వానన తగిలేసరికి మేం ఇంకా లోపలికిపోయి కూర్చున్నాం, కాస్తేపటికి బైటకువచ్చి చూసేసరికి, ఇదుగో ఈ పళ్ళెం ప్రక్క గిలగిల తన్నుకొంటూ కనిపించాడు. ఫ్లిట్ మీద పడి ఉంటుంది. మేం ఈ ధక్కా మొక్కీలకు అలవాటుపడ్డవాళ్ళం కాబట్టి తప్పిచారి ఆ ఫ్లిట్ మీద పడినా తప్పించుకుపోతున్నాం” అని చెప్పి ఊరడించింది.

కసాయివారి ఈగలు ఏమన్నూ, మొత్తుకొంటూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చాయి. వాటి విచారం మిఠాయివారి అమ్మాయిలూక కోపంగా పరిణమించింది “ఈ ఈగ ముంక న్నల్ల మా కిప్పి తిన్నలు వచ్చాయి. ఈ మహారాణిగారికి రక్తమాంసాలు నిహించవు. మావాళ్ళి పెళ్ళాడే ముందే ఇవన్నీ ఆలోచించుకోలేక పోయిందా” అని సాధింపులు ఎక్కువైనాయి.

మిఠాయివారి అమ్మాయికి దిన దిన గండంగా ఉంది. ఒకరోజున భర్త ఈగను చూసి-“ఈ ఇంట్లో ఉంటే ఏ నూనెగిన్నెలోనో పడి చస్తాను. ఎక్కడికైనా ఎగిరిపోదాం వస్తారా రారా?” అని పోరుకెట్టింది. ఇటూ అటూ చెప్పలేని కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి దివరికు చేగిదిలే భార్య ఈగతో కలిపి ఎక్కడికైనా ఎగిరిపోవడానికే నిశ్చయం. చేసుకొన్నాడు. ఆ మర్నాడే రెండు

ఈగలూ ఇల్లుపదిలి ఎగిరిపోయాయి. కసాయికుటుంబంలోని ముసలి ఈగకు ఈసంగతి తెలిసి-“అవునులే, వీళ్లకు ప్రేమతప్ప మరేమీ కనబడడంలేదు. పరిస్థితుల్ని అర్థం చేసుకోలేని వీళ్ల కస్తమానము ప్రేమే. అనుభవిస్తారు కాబోయ్” అని నొంబుక్కుంది.

ఈగ దంపతులు ఇల్లుపదిలిని తిర్వాత ప్రొద్దుటనుంచి సాయంత్రం వరకు ఎగిరి, ఎగిరి, దారితప్పి, ఒక పొలంవస్తే అక్కడ ఒక చెట్టుమీద ఆగాయి. ఆడ ఈగకు ఆకలి మండుకు పోతూంది. మగ ఈగకూ ఆకలి గానే ఉంది. ఆ పొలంలో మిఠాయి ఉండ లేక్కడినుంచి వస్తాయో? ఆ చెట్టుక్రింద పడుకొనికొన్న ఎద్దు మూపుమీద పెద్ద పుండువుంటే దాన్ని కాకులు ముద్దుగా పొడుచుకు తింటున్నాయి. ఆ పుండును చూసేసరికి కసాయివారి అబ్బాయికి నోచూరింది. మిఠాయివారి అమ్మాయిని చూసి “ఏకేమో పాగా ఆకలిగాఉంది. అయినా మిఠాయి తప్ప మరొకటి ముట్టవాయె. ఆ ఎద్దు పుండు చూస్తుంటే నా నోచూరుతూంది. కళ్లు మూసుకొని నువ్వు కూడా కాస్త అదే ఎంగిలివడు. ఈ పొలంలో మనకేం దొరుకుతుంది” అని కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి చెప్పాడు. కాశే కడుపుకు మంచే బూడిద అన్నట్టు మిఠాయివారి ఈగ అమ్మాయి చేసేదిలేక, ప్రాణాలు కడబట్టు సూంటే, ఆ పుండుమీద వ్రాలి, దీన్న మాంసంపలుకు వెళించి కడుపు నింపుకొంది. మగ ఈగకు కమ్మని ఫలహారమే అది!

కడుపు నింపుకొని చెట్టుమీదకు

వచ్చి వ్రాలిన ఆ ఈగ దంపతులకు అల్లంతదూరాన చెట్టుకొమ్మల మధ్య చక్కని సాలిగూడు ఒకటి కనిపించింది. సూర్యుడి సాయంకాల కిరణాలు పడి ఆ గూడు మిలమిలా మెరిసిపోతోంది. మిఠాయివారి ఈగ ఆ గూటి సాందర్యానికి మైమరిచి-“చూడండి, అదేమిటో గాని చాలా చిత్రంగా ఉంది. ఈ రాత్రి దాని మీద నిద్రపోదాం” అని చెబుతూనే ఎగిరి సాలిగూడుమీద వ్రాలింది. వ్రాలిన ఈగ సాలిగూట్లో చిక్కుపడి, కడలేక గిలగిల తన్నుకొంటూంది. భార్య ఆపదలో చిక్కుకున్నట్టు చూసిన మగ ఈగ లేచి రివ్వున ఎగిరి వెదుతూ ఆ సాలిగూటికే తగుల్కొని తానూ చిక్కుపడిపోయింది. ఎంత గింజకున్నా ప్రయోజనం లేకపోయింది. ‘ఇల్లు కదిలి రాకపోతే ఈ ఆపద వచ్చేది కాదుగదా’ అన్నట్టు ఆడ ఈగకేసి చూసింది. ఆడ ఈగ ఏమన్నూ ఏదో చెప్పబోతుండగా గూడుమధ్య పొంచివున్న సాలిపురుగు ఒక్క పరుగున వచ్చి ఆడ ఈగను దారంతో చుట్టబెట్టివేసింది. భార్యను రక్షిద్దామని గింజకొంటున్న మగ ఈగమీదకు సాలీడు దృష్టి మరలింది. ఒక్క పరుగులో వచ్చి మగ ఈగనుకూడా దారంతో చుట్టబెట్టి చంపివేసింది.

ఆ ఈగదంపతుల్ని సాలీడు ఆ రాత్రి హాయిగా ఆరగించాడు. సాలీడుకు మిఠాయివారి ఈగ ఎంత కమ్మగా ఉందో, కసాయివారి ఈగ కూడా అంతే రుచిగా ఉంది!

